

ชื่อเรื่อง	ปัญหาและความต้องการด้านการผลิตและการตลาดของ
	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อผู้เขียน	นางสาวทิพวรรณ ม่วงอ่ำ
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการผลิตสัตว์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ทองวิทยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะการดำเนินการเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ 2) ระดับปัญหาและความต้องการด้านการผลิตและการตลาดไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ และ 3) ความแตกต่างของระดับปัญหาและความต้องการด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่ทำฟาร์มขนาดต่าง ๆ โดยผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 131 ราย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นแล้ว ข้อมูลที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC⁺) และปรากฏผลการวิจัยดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเกือบทั้งหมด (94.65%) รับจ้างเลี้ยงกับบริษัท และส่วนใหญ่ (72.52%) เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 42 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรือ ประถมศึกษาปีที่ 4 51.91% มีพื้นที่ถือครองเป็นของตนเอง 95.42% ขนาดพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงไก่เฉลี่ย 11.50 ไร่ มีประสบการณ์เลี้ยงไก่เนื้อเฉลี่ย 3.86 ปี โดย เป็นสมาชิกบริษัทเบทาโกร 49.62% บริษัท สนิคฟู้ด 28.24% และบริษัทสหฟาร์ม 22.14% ปริมาณการเลี้ยงไก่ เฉลี่ย 6,048.24 ตัว/รุ่น แต่ละรุ่น เกษตรกรจะมีรายได้เฉลี่ย 42,442.75 บาท มีรายได้สุทธิจากการเลี้ยงไก่เฉลี่ย 228,977.10 บาท/ปี ส่วนใหญ่จัดอยู่ในกลุ่มของฟาร์มขนาดเล็ก (63.36%) รองลงมาเป็นฟาร์มขนาดกลาง 21.37% และ ฟาร์มขนาดใหญ่ 15.27% เวลาเลี้ยงไก่ แต่ละรุ่นเฉลี่ย 45.31 วัน หรือเฉลี่ย 5.41 รุ่น/ปี เกษตรกร ส่วนใหญ่ (86.26%) มีโรงเรือนเลี้ยงไก่ 1 โรง พื้นที่เลี้ยงไก่เฉลี่ย 548.50 ตร.ม. เกษตรกรมากกว่า ครึ่ง (60.30%) กู้เงินมาลงทุนเลี้ยงไก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อส่วนใหญ่ (89.31%) มีการติดต่อกับ เจ้าหน้าที่จะส่งเสริมหรือเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ ตั้งแต่ 5 ครั้ง/ปีขึ้นไป เพราะการเลี้ยงไก่เนื้อเทคโนโลยี ใหม่ ๆ ต้องคิดค้นปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ระบบการเลี้ยงไก่ส่วนใหญ่เป็นแบบรับจ้างเลี้ยง ทำให้ บริษัทต้องส่งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเข้ามาติดต่อกับเกษตรกร เพื่อแนะนำและควบคุมดูแลการผลิต

ปัญหาการเลี้ยงด้านการผลิตและการตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่ (95.42%) มีปัญหาด้านการผลิตอาหารไก่ ซึ่งอยู่ในระดับที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาด้านการตลาดที่เกษตรกรเกือบทั้งหมด (70.99%) ระบุว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และจากการเปรียบเทียบระดับปัญหาด้านการผลิตและการตลาดของฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อขนาดต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หมายความว่า ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาการเลี้ยงด้านการผลิตและการตลาดอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน แต่มีแนวโน้มว่าฟาร์มเลี้ยงไก่ขนาดเล็กจะมีความรุนแรงของปัญหามากกว่าฟาร์มขนาดใหญ่

ความต้องการด้านการผลิตและการตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่ (93.89%) มีความต้องการด้านการผลิตอยู่ในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 แสดงว่ามีความต้องการอยู่ในระดับน้อยหรือต้องการความช่วยเหลือจากภายนอกในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการด้านการตลาดที่เกษตรกรเกือบทั้งหมด (99.24%) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 และจากการเปรียบเทียบระดับปัญหาด้านการผลิตของฟาร์มเลี้ยงไก่ขนาดต่าง ๆ พบว่า ความต้องการด้านการผลิตและการตลาดมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($F = 7.86$, Prob. 0.001) ซึ่งจากการทดสอบความแตกต่างแบบ 2 กลุ่ม โดยวิธี Scheffe พบว่า ฟาร์มขนาดเล็ก (คะแนนเฉลี่ย 1.84) มีความต้องการแตกต่างกับฟาร์มขนาดใหญ่ (คะแนนเฉลี่ย 1.55) และฟาร์มขนาดกลาง (คะแนนเฉลี่ย 1.52) ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่และกลางไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความต้องการด้านการตลาด พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงว่า ฟาร์มเลี้ยงไก่ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ต้องการความช่วยเหลือด้านการตลาดอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน (คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.07)

Title	Problems and Needs on Production and Marketing of Broiler Raisers in Amphur Muang, Phetchaboon Province, Thailand
Author	Miss Thippawan Maungum
Degree of	Master of Science in Animal Production
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Narin Thongwittaya

ABSTRACT

This research was conducted in order to study: 1) the individual attributes and implementation characteristics of broiler production; 2) levels of problems and needs on production and marketing of broiler raisers; and 3) difference in problems and needs on production and marketing of broiler raisers in different farm sizes. Study respondents consisted of 131 broiler raisers in Amphur Muang in Petchaboon province. Using a pre-tested questionnaire form, data was collected and analyzed by Statistical Package for the Social Science software (SPSS/PC⁺). Results of the study were, as follow:

Almost all broiler raisers (94.65%) were hired contract workers and most of them (72.52%) were males at an average age of 42 years old with 51.91% having completed the fourth grade. They owned their lands (95.42%) and allocated an average land area of 11.50 rai for broiler raising. Most of them had an average of 3.86 years experience in raising broilers. The respondents were contract farmers of Betagro Company (49.62%), Snack Foods Company (28.24%) and Saha Farm Company (22.14%). Average number of broilers raised was 6,048.24 birds/batch with each batch providing an average income of 42,442.75 baht for the raisers. The gross income was calculated at an average of 228,997.10 baht/year. A majority of the broiler raisers had small-size farms (63.36%), followed by medium-size farms (21.37%) and large-size farms (15.27%). Broiler raisers usually took an average of 45.31 days to raise broilers for the market or an average of 5.41 batches per year. Most boiler raisers (82.26%) had a chicken barn with an average raising area of 548.50 sq. m. More than half of broiler raisers (60.30%) have applied loans for broiler raising. Many of them (89.31%) had ever contacted either an extension officer or a livestock officer for at least five times per year because they believed that the

technology of broiler raising needed to be improved all the time. As most broiler raisers were involved in contract farming of a company, extension officers were usually sent by the company to provide advice to the broiler raisers and supervised their production.

As for the problems encountered on the production and marketing of broilers, most broiler raisers (95.42%) often had problems on broiler feeds, however, they were able to solve these problems by themselves. Meanwhile, a majority of the broiler raisers (70.99%) had low levels of marketing problems. Comparison of production and marketing problems in broiler raising among different farm sizes showed no significant difference ($P < 0.05$), which meant that all farm sizes had similar low problems levels on broiler production and marketing although a trend showed that small-size broiler farms had more serious problems.

Further results of the study showed that many broiler raisers (93.89%) had low-level needs of production ($\bar{x} = 1.72$), which meant that they needed lesser external assistance. Fittingly, almost all broiler raisers (99.24%) had low level of marketing problems ($\bar{x} = 1.04$). Comparison of problem levels among different farm sizes showed significant difference ($P < 0.05$) between the levels of production and marketing needs of broiler raisers. Analysis of variance of the two groups using Scheffe method showed that small-size farms ($\bar{x} = 1.84$) had need levels that were significantly different with the large-size farms ($\bar{x} = 1.55$) and medium-size farms ($\bar{x} = 1.52$). Meanwhile, there was no significant difference between the large- and medium-size farms. No significant difference was also found ($P < 0.05$) among marketing needs of various farm sizes, which $\bar{x} = 1.00$ to 1.07 .